

Posudek vedoucí diplomové práce

Autorka práce: Miriam Mrázková

Název práce: Integrace dospívajících Vietnamců v Ústeckém kraji

Vedoucí práce: PhDr. Jaroslava Št'astná, PhD., KSP Filozofická fakulta UK

Předložená diplomové práce se zabývá tématem, které je spojeno se životem nepočtené, ale v ČR významné skupiny obyvatel vietnamského původu. Postavení národnostních menšin je pro obor sociální práce významné, protože v některých aspektech reprezentují skupiny ohrožené sociálním vyloučením. Autorka si téma zvolila na základě svého zájmu o problematiku a ústecký region, z něhož pochází. Z hlediska přístupu ke zkoumání problematiky byla zvolena komparace s romskou populací, která je trvale spojována s těžkostmi při soužití s majoritní společností, projevující se od raného věku až po dospělost.

Autorka práci rozdělila do několika základních bloků, celkem 17 kapitol, včetně závěru a seznamu použité literatury. Práce je opatřena 2 přílohami – ukázkami přepisů rozhovorů s respondenty provedeného výzkumu.

V teoretických kapitolách objasňuje cíle práce, historii Vietnamu vedoucí k rozsáhlé emigraci obyvatel mimo asijský kontinent a vymezuje kategorie spojené s integrací a fakty ze života Vietnamců v ČR. Další kapitoly se věnují situaci v Ústeckém kraji, autorka provádí sociálně demografickou analýzu vztahující se k životu vietnamské a romské populace.

Empirická část prezentuje autorčin výzkum: polostrukturované rozhovory s 5 mladistvými Rómy a 5 mladistvými vietnamského původu, avizuje poznatky z přímého pozorování. Kapitola obsahuje popis metodologie výzkumu, prezentaci odpovědí na otázky a interpretaci.

Práce má celkově slušnou úroveň. Je srozumitelně členěna, uvádí zajímavé informace spojené s původem a reáliemi života lidí vietnamského původu. Taktéž komparace s romskou minoritou ukazuje na některá významná specifika obou skupin. Sociálně demografická analýza Ústecka je provedena pečlivě. Jazyková úroveň je taktéž dobrá, celkově je práce čtivá a živá.

Nejvíce výhrad uplatňuji k vlastnímu výzkumu autorky, resp. jeho interpretaci. Jedním z opakovaných autorčiných závěrů je, že česká společnost je „značně xenofobní“ (např. str. 62). Avšak při bližším zkoumání provedených rozhovorů nelze toto tvrzení takto kategoricky vznést. Např. z celkem 5 rozhovorů s vietnamskými mladistvými měli přímou zkušenost s nepřijemnými poznámkami rasistického?? odstínu dva respondenti. Rovněž lze pochybovat o metodické vhodnosti zařadit do výzkumu s 13-18ti letými otázkou, zdali považují Čechy za xenofobní. Xenofobie se stala již zprofanovaným pojmem, který je často užíván k nálepkování jiných lidí nežli k popisu reálné situace. V práci tak chybí rozlišení toho, co si respondenti myslí, co říkají a toho, co opravdu v životě prožili. Bohužel ani v teoretické části autorka neuvádí odkaz na výzkumy (které ale v existují!), o která by svoje kategorická tvrzení mohla opřít. Cituje jen Možného, podle něhož by 40% Čechů nechtěla mít za souseda Róma, ačkoli i tato odpověď by si alespoň na úrovni diplomové práce zasloužila další úvahu. Nicméně lze za závažné brát informace o šikaně ve škole především mezi romskými respondenty. Škoda, že se autorka nezajímala v rozhovorech o podrobnosti.

Příspěvek k interpretaci vycházející z metod přímého pozorování jsem v příslušných kapitolách práce nenalezla.

Za zajímavou část práce považuji srovnání získaných dat (str. 62).

I přes tato pochybení v empirické části doporučuji práci k obhajobě, i s výhradami k empirické části splňuje nároky kladené na magisterský stupeň.

Navrhuji stupeň dobrý.

10. srpna 2016

PhDr. Jaroslava Šťastná, PhD.